

Šlajthajmsko načelo vjere

Brüderlich vereini-
gung etlicher Kinder
Gottes / sieben artickel
betreffend.

Item / ein sendbrieff Michael Sas-
lers / an ein gemein Gottes / sampt kurz-
zem / doch warhafftigem anzeig /
wie er seine leer zu Kotten-
burg am Neckar / mit
seinem blut bezeug-
get hat.

Šlajthajmsko načelo vjere

ili

BRATSKI SAVEZ BOŽJE DJECE U VEZI SA SEDAM TOČAKA

Neka radost, mir i milost od Oca našega kroz otkupnu krv Krista Isusa, zajedno sa darovima Duha - koga Otac poslao svim vjernicima za njihovu snagu, utjehu i za njihovo ustrajanje u svim iskušenjima sve do samog kraja, Amen - bude sa svima onima koji ljube Boga, koji su djeca svjetlosti, i koji su rasijani svuda, kao što to odredi Bog, naš Otac, gdje su jednodušno sabrani u jednom Bogu i Ocu svih nas; milost i mir srca neka budu sa svima vama, Amen.

Ljubljena braćo i sestre u Gospodinu: nama je uvijek prvo i iznad svega stalo do vaše utjehe i sigurnosti vaše savjesti (koja je ranije

bila zavedena) da nam ne biste zauvijek ostali stranci i skoro u potpunosti isključeni, već da biste ponovo postali čvrsto opredijeljeni Kristovi članovi koji su se naoružali strpljenjem i znanjem i zbog toga se ponovo ujedinili sa nama u sili pobožnosti kršćanskog duha i revnosti za Boga.

Također je očigledno na koji nas je način đavo zaveo, da razori i dokrajči Božje djelo koje je u milosti i milosrđu bilo djelomično u nama započeto. Ali Krist, istinski pastir naših duša, koji je započeo ovo u nama, zacijelo će time i upravljati i poučavati nas na svoju slavu i za naše spasenje, Amen.

Draga braćo i sestre, mi, sabrani u Gospodu, u Šlajthajmu kraj granice, svima koji ljube Boga objavljujemo u točkama i paragrafima ono što se tiče nas koji smo jedne misli da ostanemo u Gospodinu kao djeca poslušna pred Bogom, (Njegovi) sinovi i kćeri, koji su bili i treba da budu odvojeni od ovog sveta u svemu, (i) potpuno u miru. Neka je jedino Bogu slava i čast, bez protivljenja bilo koje braće. U ovome primismo jedinstvo sa Duhom našega Oca i našim zajedničkim Kristom. Jer, Gospodin je Gospodin mira, a ne svađe, kao što je to Pavle naglasio. Da biste shvatili ono što je ovdje izloženo, treba da obratite pažnju (na sljedeće).

Izvjesna lažna braća su donijela ogromnu sablazan među nas, tako da se neki odvrtiše od vjere i puta Kristovog. Ali takvi su promašili istinu i na svoju propast se predali požudama i samo-prevari tijela. Oni misle da će vjera i ljubav dozvoliti svašta i da im ništa neće naškoditi ili ih prokleti, pošto su vjernici.

Uočite vi, koji ste Božji članovi u Kristu Isusu, da se vjera u nebeskog Oca kroz Isusa Krista ne pojavljuje u takvom obliku. Ona se ne izražava i ne završava u onim stvarima koje čine i naučavaju takva lažna braća i sestre. Ogradite se od takvih ljudi, jer oni ne služe našem Ocu, već svome ocu, đavolu.

Ali vi niste takvi, jer oni koji su Kristovi razapeli su tijelo zajedno sa njegovim željama i požudama. Odvojite se od njih, jer oni su iskvareni. Molite Boga da oni steknu znanje koje vodi pokajanju i molite se za nas kako bismo ustrajali na putu koji smo odabrali u čast Boga i Krista, Njegovog Sina, Amen.

Točke o kojima smo raspravljali i oko kojih smo se složili jesu slijedeće:

1. Krštenje;
2. Isključenje iz zajedništva;
3. Lomljenje kruha;
4. Odvojenje od sramnih djela;
5. Propovjednici u crkvi;
6. Mač;
7. Zakletva.

Prvo. Obratite pažnju na krštenje: krštenje treba da prime svi oni koji su se pokajali i popravili svoj život, i koji istinski vjeruju da je Krist oduzeo njihove grijeha, i svi oni koji hodaju u uskrsnuću Isusa Krista i koji žele da budu sahranjeni sa njim u smrti, kako bi sa njim uskrsli, kao i svi oni koji ga (krštenje) na taj način od nas traže i zahtijevaju za sebe. Ovo isključuje svako krštenje male djece, što je najgroznije djelo pape. Za ovo imate osnovu i svjedočanstvo apostola. Mt. 28; Mk. 16; Djela 2.8.16.18. Želimo da se pridržavamo ovoga jednostavno, ali čvrsto i sigurno.

Drugo. Slažemo se sa onim što slijedi u vezi sa isključenjem: isključenje treba primijeniti nad svima koji su sebe predali Gospodu da bi hodali po njegovim zapovijedima, i nad svima koji su bili kršteni u tijelo Kristovo i koji se nazivaju braćom i sestrama, ali koji ipak povremeno zapadnu u greške i grijeha i bivaju nehotice njima savladani. Ove iste treba dva puta tajno opomenuti, a treći put ih treba kazniti ili izopćiti prema Kristovoj zapovijesti (Mt.5) prije lomljenja kruha, kako bismo mogli lomiti i jesti jedan kruh, jednodušno i u jednoj ljubavi i piti iz jedne čaše.

Treće. Što se tiče lomljenja kruha, svi smo istog mišljenja i složili smo se (sa onim

što sledi): svi oni koji žele da lome jedan kruh u znak sjećanja na slomljeno tijelo Kristovo, i svi koji žele da piju jedno piće u znak sjećanja na prolivenu Kristovu krv prije toga treba da su ujedinjeni krštenjem u jedno Kristovo tijelo koje je crkva Boga i čija je glava Krist. Jer, kao što je Pavle naglasio, ne možemo istovremeno sjediti i za stolom Gospoda i za stolom đavola; ne možemo istovremeno piti i iz čaše Gospoda i iz čaše đavola. To jest, oni koji imaju zajedništvo sa mrtvim djelima tame nemaju udjela u svjetlu. Stoga svi oni koji slijede đavola i svet nemaju udjela sa onima koji su pozvani iz svijeta ka Bogu. Svi koji leže u zlu nemaju udjela u dobru.

Zato: Svako tko nije jednim Bogom pozvan u jedno vjerovanje, na jedno krštenje, u jedan Duh, u jedno tijelo sa svom djecom Božje crkve, ne može da postane jedan kruh sa njima, što se inače mora učiniti ako se istinski lomi kruh prema Kristovoj zapovijesti.

Četvrto. Složili smo se (sa onim što slijedi) u vezi sa odvojenjem: Treba da se odvojimo od zla i pokvarenosti koje je đavo posadio u ovaj svijet; jednostavno tako što nećemo imati nikakvo zajedništvo sa njima (zlina) i što nećemo trčati sa njima u ogromnom broju njihovih gadosti. Evo kako to izgleda: pošto svi oni koji ne hodaju u poslušnosti vjere, i koji se nisu ujediniili sa Bogom da bi vršili njegovu volju jesu veliko zlo pred Bogom, nemoguće je da iz njih raste ili proizlazi bilo što drugo osim zloće. Jer, zacijelo, sva stvorenja se dijele u dvije grupe: dobre i zle, vjerne i nevjerne, mrak i svijetlost, svet i one koji su izašli iz svijeta, Božji hram i idole, Krista i Belijala; i ni jedna grupa ne može da se miješa sa drugom.

Prema tome, za nas je jasna zapovijest Gospodina kada nas on poziva da se odvojimo od zlih i stoga On želi da bude naš Bog, a mi ćemo biti njegovi sinovi i kćeri.

On nas zatim upozorava da se povučemo iz Babilona i zemaljskog Egipta da ne bismo bili sudionici u mukama i patnjama koje će Gospodin na njih nanijeti.

Iz svega ovoga trebalo bi naučiti da sve što nije udruženo sa našim Bogom i Kristom ne može biti drugo nego gad koji treba da izbjegavamo i od kojeg treba da bježimo. Jer, Krist bi nas mrzio zbog takvih stvari. On nas je oslobodio od ropstva tijela i osposobio nas za službu Bogu kroz Duha kojeg nam je dao.

Mi ćemo, van svake sumnje, također odbiti svako nekršćansko, đavolsko oružje sile - kao što su mač, oklop i tome slično, i svaku njihovu upotrebu bilo nad prijateljima ili nad neprijateljima - za volju Božje riječi: "Ne protivite se zlu".

Peto. Složili smo se sa onim što sledi u vezi sa propovjednicima u Božjoj crkvi. Propovjednik u crkvi Božjoj treba, kao što je Pavle to propisao, da bude čovjek koji u potpunosti ima dobro svjedočanstvo u uspoređenju sa onima koji su izvan vjere. Ovo zvanje treba da se sastoji u tome da on čita, opominje i poučava, da upozorava i

navikava na red, da isključuje iz crkve, vodi u molitvi za napredak sve braće i sestara, da podiže kruh kada on treba da se lomi i da se u svemu brine o Kristovom tijelu kako bi se ono izgradilo i razvilo, i kako bi se zapušila usta klevetnika.

Takvoga čovjeka treba da izdržava crkva koja ga je izabrala, da ga snabdijeva onim što mu treba, da onaj koji služi Evanđelje može od njega i da živi, kako je to naš Gospodin odredio. Ali, ako bi neki propovjednik učinio nešto što bi zahtjevalo disciplinu, s njim treba da se pozabavi crkva na osnovu (na svjedočanstvo) dva ili tri svjedoka. A ako učine grijeh, oni treba da budu ukoreni pred svima kako bi se drugi bojali.

Ali, ako se dogodi da se ovaj propovjednik trpljenjem odvoji od crkve, ili da bude odveden Gospodinu (mučeništvom), treba rukopoložiti drugog na njegovo mjesto odmah, da se ne uništi malo Božje stado i ljudi.

Šesto. Složili smo se s onim što sledi o maču: Mač je određen od Boga izvan Kristovog savršenstva. On kažnjava i ubija zle, a čuva i brani dobre. Mač je zakonom određen za kažnjavanje zlih i za njihovu smrt, a isti (mač) je (sada) određen da ga koristi svjetovni magistrat.

Međutim, u Kristovom savršenstvu samo se isključenje koristi kao opomena i kao isključenje onoga koji je učinio grijeh, njime se ne ubija tijelo - to je jednostavno opomena i zapovijest da više ne griješi.

No, pitati će mnogi koji (u ovome) nisu zapazili Kristovu volju za nas, da li bi kršćanin mogao ili trebao da upotrebi mač protiv zlih a za obranu i zaštitu dobrih, ili za volju ljubavi.

Naš odgovor je jednoglasan: Krist poučava i zapovijeda nam da učimo od Njega, jer je On blag i krotak u srcu, a mi ćemo tako naći mir dušama svojim. Krist također govori onoj neznabožačkoj ženi koja je bila zatečena u brakolomstvu, ne da će neko trebati da je kamenuje prema zakonu njegovog Oca (a ipak kaže: "Kako mi je Otac zapovjedio, tako i radim"), već da u milosti, oproštenju i opomeni više ne griješi. Mi moramo također zauzeti u potpunosti takav stav, prema pravilu o izopćenju.

Drugo, neko će postaviti pitanje u vezi sa mačem, da li kršćanin treba da učestvuje u svjetovnoj raspravi i svađi kakve nevjernici imaju među sobom. Evo našeg jedinstvenog odgovora: Krist nije želio da odlučuje ili da izriče presudu između brata i brata u slučaju nasljeđa, već je odbio da to čini. Prema tome, i mi treba isto tako da postupimo.

Treće, neki će upitati u vezi s mačem, da li bi neko trebao da bude u upravi grada ako ga ljudi izaberu. Odgovor je: ljudi su željeli da Krista učine kraljem, ali je on

pobjegao i nije to smatrao odredbom svoga Oca. Zato, mi treba da učinimo to isto i da ga sledimo i tako nećemo hodati u mraku. Jer, On sam reče: "Onaj tko želi da ide za mnom, neka se odrekne sebe, uzme križ svoj i slijedi me." On je također sam zabranio (upotrebu) silu i mač, govoreći da su nad njima svjetovni poglavari, itd., ali tako ne treba da bude među vama. Zatim, kako Pavle govori, onoga koga Bog unaprijed upozna, toga i predodredi da se pokorava liku Njegovog Sina, itd. Petar također govori da je Krist trpio (a ne upravljao) i ostavio nam primjer, i mi treba da idemo njegovim stopama.

Konačno, neko će primijetiti da za kršćanina nije prikladno da služi u upravi grada iz slijedećih razloga: to je vlast po tijelu, a vlast kršćanina je po duhu; njihove kuće i boravišta ostaju u ovom svetu, a kršćansko građansko pravo je na nebu; oružje u njihovim sukobima i ratu je tjelesno i jedino protiv tijela, dok je oružje kršćanina duhovno, protiv razvrata đavola. Ljudi su u svetu naoružani željezom i čelikom, a kršćanin je naoružan Božjim oružjem: istinom, pravdom, mirom, vjerom, spasenjem i Božjom Riječju. Ukratko, kako je um Kristov prema nama, tako treba um članova Kristova tijela da bude kroz njega u svemu, da u tijelu ne bude nikakav raskol kojim bi se ono razorilo. Jer, svako kraljevstvo koje je samo protiv sebe nesložno bite će uništeno. Pošto je Krist, kako je zapisano, od Njega, i Njegovi udovi moraju isto tako biti od Njega, kako bi Njegovo tijelo ostalo savršeno i jedinstveno za svoj napredak i razvoj.

Sedmo. Složili smo se s onim što slijedi u vezi sa zakletvom: Zakletva je potvrda među onima koji raspravljaju ili koji obećavaju. Po zakonu, ljudi treba da se zaklinju u Božje ime ali samo istinito. Krist koji poučava o savršenstvu Zakona zabranjuje zaklinjanje svojih sljedbenika bilo istinito, bilo lažno; kaže da se ne zaklinjemo ni nebom, ni zemljom, ni Jeruzalemom, ni svojom glavom - i to iz razloga zabranjeno je svako zaklinjanje; ne možemo ispuniti ono što obećamo kada se zaklinjemo, jer nismo u stanju da promijenimo (čak) ni najmanju stvar na sebi.

Međutim, ima onih koji ne pridaju ni najmanju pažnju jednostavnoj Božjoj zapovijesti, već joj se protive ovim pitanjem: Pa dobro, zar se Bog nije zakleo Abrahamu samim sobom (pošto je On bio Bog) kada mu je obećao da će biti sa njim i da će biti njegov Bog ako zadrži njegove zapovijesti - zašto ne bi onda i ja mogao da se zaklinjem kada nešto nekome obećam? Odgovor: Čujte što Pismo kaže: Kako je Bog želio da nasljednicima obilnije pokaže nepromjenjivost svoga zavjeta, izrekao je zakletvu, kako bismo putem dvije nepromjenljive stvari (u kojima je Bogu nemoguće da laže) imali snažnu potvrdu. Obratite pažnju na značenje Pisma: Ono što vam Bog zabranjuje da činite, On ima moći da učini, jer je za njega sve moguće. Bog se zakleo Abrahamu, kaže Pismo, kako bi pokazao da je njegov zavjet nepokolebljiv. To jest, nitko ne može da mu se suprotstavi, niti da mijenja njegovu volju; prema tome, On je u stanju da održi svoju zakletvu. Ali mi ne možemo učiniti ništa, kako je unaprijed Krist rekao, da održimo ili izvršimo (svoju zakletvu); i zato ne treba

uopće ni da se zaklinjemo.

Neki drugi zatim još govore, kako slijedi: U Novom zavjetu Bog nije zabranio da se zaklinjemo, iako je jasna zapovijest u Starom zavjetu, ali zabranjena je zakletva nebom, zemljom, Jeruzalemom ili našom glavom. Odgovor: Poslušajte Pismo. Onaj koji se zaklinje nebom, zaklinje se Božjim prijestoljem i onim koji na njemu sjedi. Obratite pažnju: zabranjena je zakletva nebom, koje je samo Božje prijestolje; koliko je više zabranjeno (zaklinjati se) samim Bogom! Vi bezumni i slijepi, što je veće: prijestolje ili onaj koji na njemu sjedi?

Neki opet govore: Zato što je zlo u svijetu, i zato što čovjeku treba Bog za uspostavljanje istine, isto su se zato i apostoli Petar i Pavle zaklinjali. Odgovor: Petar i Pavle samo svjedoče za ono što je Bog obećao Abrahamu svojom zakletvom. Oni sami ništa ne obećavaju, kako primjer jasno pokazuje. Zakletva i svjedočenje dvije su različite stvari. Jer, kada se neko zaklinje, prije svega obećava nešto što je u budućnosti, kao što je Krist bio obećan Abrahamu, koga smo mi nakon dugo vremena primili. Ali ako netko svjedoči za nešto sadašnje, bilo dobro ili zlo, kao što je Šimun govorio Mariji o Kristu i svjedočio, 'Gle ovo dijete je postavljeno za pad i uspon ljudi u Izraelu, i za znak protiv kojeg će se govoriti. '

Krist nas je također poučio na sličan način kada je rekao: "Neka vaša riječ bude da, da; ne, ne; jer sve što je više od ovoga proističe iz zla". On govori: "Vaš govor ili vaša riječ neka bude da i ne." (Ipak) ako neko ne želi da razumije, on se sklanja od pravog značenja. Krist je jednostavno da i ne, a svi oni koji ga traže jednostavno će razumjeti Njegovu riječ. Amen.

-000-

Neka ime Božje bude vječno posvećeno, uzvišeno i proslavljeno. Amen. Neka vam Bog da svoj mir. Amen.

Šlajthajm kraj granice (okrug Šafhauzen, Švicarska) na Matijin dan, godina MCXXVIII.